

Varga Zoltán

Ragaszkodom buszom ablakához

Ragaszkodom buszom sötét ablakához,
Ha már a sofőr is leszállt, még ott ülök
A széken, és magammal viszem, mit látok.
Hiszen mozaikból én-világot szülök.

Csak pár cent bor a szájban

Csak pár cent bor a szájban
A pillanat boldogság násza
Az ablakpárkányon az apró
Föld szemek tűnő szervei
A bádogon nem találunk társra
Csak kis csokoládé falat
Melynek illata az orrhoz szalad
A gitáron épphogy megpendült húr
Halk élet torzított zsvaj
Ami a pórusokba száll
Pici biccentés az ajtó felé
Hogy lehessen látni az erkély
Járólapjain az élő s holt nyomokat
Melyeket az elemi erők s talpak alkottak
Csak pár cent bor a szájban
A másodperc öröm tánca
A falakra visszatért színek
Miket a nap csekély
Villanásai hagytak ott
Csak pár kedves szó neki
Mely miatt a napot újra kezdi
Csak egy vékony elnyűtt kabát
alatt igenis fázik a hát
S elég mert valami bent feszít
Csak pár cent bor a szájban
Mégis a pillanat boldog násza
Mert a nagyság csak üres arany tábla